

planløst frem. Formelt har der ingen Afskrivning været, men reelt maa man dog sige, at der i alt Fald paa Statsbanernes, Postvæsenets og Statshavnens Budgetter har fundet en Afskrivning Sted. Men de Regler, der ere blevne fulgte, have været meget usensartede, ja naar Statsbanerne undtages, har der i Virkeligheden ingen Regler været.

Statsbanerne have siden 1903 haft bestemte Regler at gaa efter, som ogsaa senere ere blevne fulgte. Naar der derfor jævnlig her i Tinget er blevet sagt, at der ikke fandt nogen Afskrivning Sted for Statsbanernes Vedkommende, eller at det hele var planløst og tilfældigt, er det urigtigt, idet Statsbanerne, som sagt, siden 1903 have haft Afskrivningsregler og have fulgt dem. Jeg gjorde i Fjor under Takstlovens Behandling nærmere Rede for dette Forhold og kan derfor henvise til mine Udtalelser, der findes i Tidenden Sp. 4585, og jeg skal ikke nu komme nærmere ind paa dem; kun vil jeg sige, at det vil ses, at der i Virkeligheden paa den Finanslov, som vi i Fjor behandlede, var et Beløb af 990,000 Kr. paa Statsbanernes Budget, der maa betegnes som Afskrivning. Det var Udgifterne til Skinnestærkning til de jyske Hovedbaner, Forstærkning til Overbygning af den jyske Midt- og Nordøstbane samt Udrangering af Driftsmateriel. Alle disse Poster vare opførte paa Driftskontoen, og de virke derfor som en Afskrivning. Hertil kommer yderligere et Beløb af 450,000 Kr. til mindre Udvidelser og Anskaffelser, som ogsaa fandtes paa den tidligere § 6, og som derfor ogsaa virker som en Slags Afskrivning, idet Størstedelen af dette Beløb i Virkeligheden var Nyanskaffelser. Forholdet var f. Eks. tidligere, at naar man lagde nye Skinner paa en gammel Banestrekning, opførtes kun Værdien af den forøgede Skinnestærkning paa Anlægskontoen, medens Driften maatte bære Resten. Fremtidig vil det fulde Beløb for de ny Skinner blive opført paa Anlægskontoen, medens Driftskontoen til Gengæld vil blive belastet med en fast Afskrivningsprocent, paa nærværende Forslag 1 pCt. af Anlægssummen. Naar Finanslovkommissionen foreslaar en fast Afskrivningsprocent i Stedet for den hidtidige Afskrivning, er det, fordi man har ment, at det vilde være mere rationelt, Afskrivningen vilde derved blive mere jævn, og der tages Hensyn til den Værdiforringelse af Materiellet o. s. v., der finder Sted ved Slid og Ælde. Men selv ved en Afskrivning af 1 pCt., som sikkert ikke

er for høj, vil det dog virke adskilligt kraftigere end den hidtidige Afskrivning, hvilket atter vil sige, at det beregnede Overskud af Statsbanerne vil blive formindsket. Overskuddet er paa nærværende Forslag anslaaet til 3,377,000 Kr. eller 1,3 pCt. af Anlægskapitalen, der vel nu maa ansættes til 260 Millioner, og saa maa det endda huskes, at i den Indtægt, som Statsbanerne nu opføres til, er medtaget Udbyttet af Takstloven, $3\frac{3}{4}$ Million. Havde vi ikke faaet denne Lov, vilde der altsaa, naar der skal foretages en rationel Afskrivning, have været Underskud, selv om Afskrivningen kun sættes til 1 pCt. Det vil altsaa ses, at selv med den vedtagne Takstforhøjelse er Udbyttet af Statsbanerne ingenlunde overvældende, og kan der ved Driften eller paa anden Maade skaffes mere Udbytte, kan det saa udmærket godt tiltrænges.

Af Finanslovkommissionens Betænkning vil det for øvrigt ses, at Generaldirektionen meget kraftig har modsat sig en fast Afskrivning for Statsbanernes Vedkommende og i temmelig hidsige Vendinger har forsvaret det hidtidige Princip og angrebet det, som Finanslovkommissionen har foreslaaet. Denne har imidlertid ikke ment at kunne frafalde sit Forslag, og Kommissionen har ogsaa haft den Tilfredsstillelse at se, at Finansministeren har tiltraadt Kommissionens Forslag og paa den Maade givet Kommissionen Medhold. Det er imidlertid ikke alene overfor Statsbanerne, at Kommissionen har været enig om at fastsætte en Afskrivningsprocent, men det samme gælder de andre af Staten under forretningsmæssige Former drevne Virksomheder, som Eks. Post- og Telegrafvæsenet, Statshavnene o. s. v. Det vil dog ses, at et Mindretal indenfor Finanslovkommissionen ønskede at føre dette Princip om Afskrivningen videre, idet det ønskede at overføre det til alle væsentlige Udgifter, der bruges til Erhvervelse af Aktiver, f. Eks. Slotte, Museer, Hospitaler o. s. v. Og selvfølgelig kan der siges noget baade for og imod i saa Henseende. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa det, men kun henvise til saavel Flertallets som Mindretallets Bemærkninger i Kommissionsbetænkningen og ogsaa til de Udtalelser, den højtærede Finansminister fremsatte ved Lovforslagets Forelæggelse.

De Beparelser, som Finanslovkommissionen har foreslaaet, andrage, som det vil ses, et Beløb af 3,366,800 Kr., og dertil maa i Virkeligheden lægges en Nedsættelse paa 144,200 Kr. paa indeværende